



Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (девети разширен състав)

5 октомври 2020 година *

„Конкуренция — Картели — Административно производство — Решения, с които се разпореждат проверки — Възражение за незаконосъобразност на член 20 от Регламент (ЕО) № 1/2003 — Право на ефективни правни средства за защита — Задължение за мотивиране — Право на неприкосновеност на жилището — Достатъчно сериозни улики — Пропорционалност — Жалба за отмяна — Оплаквания, свързани с провеждането на проверка — Отказ да се защити поверителността на данните от личния живот — Недопустимост“

По дело T-255/17

Les Mousquetaires, установени в Париж (Франция),

ITM Entreprises, установено в Париж,

за които се явяват N. Jalabert-Doury, B. Chemama и K. Mebarek, адвокати,

жалбоподатели,

срещу

Европейска комисия, за която се явяват B. Mongin, A. Dawes и I. Rogalski, в качеството на представители, подпомагани от F. Ninane, адвокат,

ответник,

подпомагана от

Съвет на Европейския съюз, за който се явяват S. Voelaert, С. Петрова и O. Segnana, в качеството на представители,

встъпила страна,

с предмет искане на основание член 263 ДФЕС, първо, за отмяна на Решение C(2017) 1361 final на Комисията от 21 февруари 2017 г., с което се разпорежда на Les Mousquetaires и на всички пряко или непряко контролирани от тях дружества да се подчинят на проверка по член 20, параграфи 1 и 4 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета (дело AT.40466 — Tute 1), и на Решение C(2017) 1360 final на Комисията от 21 февруари 2017 г., с което се разпорежда на Les Mousquetaires и на всички пряко или непряко контролирани от тях дружества да се подчинят на проверка по член 20, параграфи 1 и 4 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета (дело AT.40467 — Tute 2), а при условията на евентуалност, на Решение C(2017) 1057 final на Комисията от 9 февруари 2017 г., с което се разпорежда на Intermarché и на всички пряко или непряко контролирани от него дружества да се подчинят на проверка по член 20, параграфи 1

* Език на производството: френски.

и 4 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета (дело АТ.40466 — Tute 1), и на Решение С(2017) 1061 final на Комисията от 9 февруари 2017 г., с което се разпорежда на Intermarché и на всички пряко или непряко контролирани от него дружества да се подчинят на проверка по член 20, параграфи 1 и 4 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета (дело АТ.40467 — Tute 2), и второ, за отмяна на решението, с което Комисията, от една страна, е иззела и копирала данните от средства за комуникация и съхранение, съдържащи данни от личния живот на ползвателите на тези средства, и от друга страна, е отхвърлила отправеното от жалбоподателите искане да им бъдат върнати въпросните данни,

ОБЩИЯТ СЪД (девети разширен състав),

състоящ се от: S. Gervasoni (докладчик), председател, L. Madise, R. da Silva Passos, K. Kowalik-Bańczyk и C. Mac Eochaidh, съдии,

секретар: M. Marescaux, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 30 януари 2020 г.,

постанови настоящото

Решение¹

[...]

III. Производството и исканията на страните

- 12 На 28 април 2017 г. жалбоподателите подават настоящата жалба в секретариата на Общия съд.
- 13 С молба, подадена в секретариата на Общия съд на 28 юли 2017 г., Съветът на Европейския съюз иска да встъпи в настоящото производство в подкрепа на исканията на Комисията. С решение от 22 септември 2017 г. председателят на девети състав на Общия съд допуска встъпването. Съветът представя съответното изявление, а главните страни — становище по него в определения срок.
- 14 В жалбата жалбоподателите молят Общия съд:
 - като процесуално-организационно действие да разпреди на Комисията да уточни предположенията си и да представи уликите, с които е разполагала, за да обоснове предмета и целта на решенията от 9 и 21 февруари 2017 г. (наричани по-нататък „обжалваните решения“),
 - да отмени решенията от 21 февруари 2017 г.,
 - при условията на евентуалност, да отмени решенията от 9 февруари 2017 г.,
 - да отмени решението, с което Комисията, от една страна, е иззела и копирала данните от средства за комуникация и съхранение, съдържащи данни от личния живот на ползвателите на тези средства, и от друга страна, е отхвърлила отправеното от жалбоподателите искане да им бъдат върнати въпросните данни,

¹ Възпроизвеждат се само точките от настоящото съдебно решение, които Общият съд счита за уместно да публикува.

– да осъди Комисията и Съвета да заплатят съдебните разноски.

15 Що се отнася до искането им във връзка с решенията от 9 февруари 2017 г., в репликата жалбоподателите уточняват, че искат тези решения да бъдат обявени за несъществуващи поради липсата на надлежно връчване, а при условията на евентуалност — да бъдат отменени.

16 Комисията, подкрепена от Съвета, моли Общия съд:

– да отхвърли жалбата,

– да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.

[...]

IV. От правна страна

[...]

A. По допустимостта

1. По допустимостта на четвъртото искане

30 Следва да се приеме, че това четвърто искане е за отмяна, от една страна, на решението, с което, както се твърди, Комисията е разпоредила да се изземат и копират данни от личния живот на някои служители и ръководители на дружествата жалбоподатели, и от друга страна, на решение за отхвърляне на отправеното от последните искане да им бъдат върнати тези данни (вж. т. 14, четвърто тире по-горе).

31 Жалбата и репликата, а и писмените изявления на Комисията, дават основание първата част на това искане да се тълкува като отнасяща се до отказа да се защити поверителността на въпросните лични данни.

32 Що се отнася до правния интерес на жалбоподателите да обжалват този отказ, какъвто според Комисията те нямат, следва да се подчертае, че предвид задължението на предприятията да осигуряват защита на наетите от тях лица и на личния им живот (вж. по-специално, що се отнася до задължението за защита на личния живот на физическите лица при обработването на лични данни, Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, 1995 г., стр. 31; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 17, стр. 10), заменена с Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46 (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 2016 г., стр. 1)], може да се окаже нужно проверяването предприятие да поиска от Комисията да не изземва от помещенията му някои данни, които могат да засегнат личния живот на служителите или ръководителите му, или да поиска от Комисията да върне тези данни. В този контекст такива искания — противно на поддържаното от Комисията — могат да правят не само съответните членове на персонала. Поради същото съображение може да се приеме, че това предприятие има интерес да оспорва пред съда на Съюза отказа на Комисията да уважи исканията му.

- 33 Що се отнася до това дали отказът да се защити поверителността на въпросните лични данни е подлежащ на обжалване акт, следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика актове, които подлежат на обжалване по смисъла на член 263 ДФЕС, са само мерките, произвеждащи задължително правно действие, което може да засегне интересите на жалбоподателя, като измени съществено правното му положение. Междинните мерки, чиято цел е да подготвят окончателното решение, по принцип не представляват актове, подлежащи на обжалване (вж. в този смисъл решения от 11 ноември 1981 г., IBM/Комисия, 60/81, EU:C:1981:264, т. 9 и 10 и от 14 ноември 2012 г., Nexans France и Nexans/Комисия, T-135/09, EU:T:2012:596, т. 115 и 116).
- 34 В специфичния контекст на проверките на Комисията, и по-точно този на производствата в областта на конкуренцията, съдебният контрол на условията, при които е проведена дадена проверка, по правило се извършва при жалба за отмяна срещу окончателното решение, прието от Комисията в приложение на тази разпоредба (вж. решение от 14 ноември 2012 г., Nexans France и Nexans/Комисия, T-135/09, EU:T:2012:596, т. 132 и цитираната съдебна практика).
- 35 От съдебната практика обаче следва и че приетите по време на предварителната процедура актове, които сами по себе си представляват завършекът на една специална процедура, различна от тази, която трябва да даде възможност на Комисията да се произнесе по същество, и които произвеждат задължителни правни последици, годни да засегнат интересите на жалбоподателя, като променят съществено неговото правно положение, представляват също подлежащи на обжалване актове (решения от 11 ноември 1981 г., IBM/Комисия, 60/81, EU:C:1981:264, т. 10 и 11 и от 14 ноември 2012 г., Nexans France и Nexans/Комисия, T-135/09, EU:T:2012:596, т. 116).
- 36 В този смисъл се приема, че в контекста на производствата в областта на конкуренцията решението, с което Комисията отхвърля искане за защита на конкретен документ въз основа на поверителността на разговорите и кореспонденцията между адвокат и клиент, слага край на една специална процедура, различна от тази, която трябва да даде възможност на Комисията да се произнесе по въпроса за съществуването на нарушение на правилата за конкуренция и при това положение представлява акт, който може да бъде предмет на жалба за отмяна (вж. решение от 17 септември 2007 г., Akzo Nobel Chemicals и Akcros Chemicals/Комисия, T-125/03 и T-253/03, EU:T:2007:287, т. 46, 48 и 49 и цитираната съдебна практика).
- 37 Също така, макар съдът на Съюза към настоящия момент да не е обявил такава жалба за допустима, може да се приеме, че Общият съд допуска възможността проверяваното предприятие да подаде при същите условия жалба срещу решението, с което се отхвърля молбата за защита на членовете на персонала му, основана на правото им на личен живот. Възщност, след като припомня решение от 17 септември 2007 г., Akzo Nobel Chemicals и Akcros Chemicals/Комисия (T-125/03 и T-253/03, EU:T:2007:287) и цитираната в него съдебна практика, Общият съд споменава възможността за „решение, с което се отказва [...] защитата [на основание на правото на личен живот]“, но същевременно констатира, че в случая такава решение не е било прието. В това отношение той се основава на обстоятелството, че към момента на приемане на решението за копиране на данните жалбоподателите не са изтъкнали, че притежаваните от тях документи се ползват от защита, подобна на защитата, предоставена на разговорите и кореспонденцията между адвокат и клиент, нито пък са посочили конкретните документи или съответните части от тях (решение от 14 ноември 2012 г., Nexans France и Nexans/Комисия, T-135/09, EU:T:2012:596, т. 129 и 130).
- 38 В случая жалбоподателите поддържат именно че отказът, който визират в първата част на четвъртото искане от жалбата си, би могъл да се приравни на отказа, който съгласно тази съдебна практика представлява обжалваем акт.

- 39 Несъмнено може да се приеме, че когато дадено предприятие се позовава на правото на зачитане на личния живот на своите служители или ръководители, за да се противопостави на извършваните при проверка изземване на компютърно оборудване или средства за комуникация и копиране на съдържащите се в тях данни, решението, с което Комисията отхвърля това искане, произвежда правни последици по отношение на това предприятие, като изменя съществено правното му положение (вж. т. 37 по-горе). Въпросното решение всъщност засяга условията, при които предприятието осигурява защитата на наетите от него лица и на личния им живот. Освен това подобно решение е равнозначно на отказ да се изпълни установено както в член 20, параграф 2, буква б) от Регламент № 1/2003, така и в съдебната практика изискване проверката да се ограничава само до „документите, свързани със стопанската дейност“ (вж. решение от 6 септември 2013 г., *Deutsche Bahn* и др./Комисия, T-289/11, T-290/11 и T-521/11, EU:T:2013:404, т. 80 и цитираната съдебна практика).
- 40 В това отношение следва да се отбележи, че в точки 51 и 52 от решение от 17 септември 2007 г., *Akzo Nobel Chemicals* и *Akcros Chemicals*/Комисия (T-125/03 и T-253/03, EU:T:2007:287), Общият съд приема, че когато преди да предприеме действия по копиране на документи, Комисията е била сезирана с искане за защита на основание на предвидено в правото на Съюза право, мълчаливото решение за отхвърляне се е материализирало в действието по копиране и прилагане на копираните документи към преписката.
- 41 В случая обаче жалбоподателите не са изтъкнали преди приемането на спорните актове, че изетото от Комисията оборудване и копираните от нея данни подлежат на защита на основание на правото на зачитане на личния живот на техните служители или ръководители. Всъщност едва след копирането на посочените данни и след връщането на оборудването, съдържащо евентуално такива данни, а именно на 24 февруари и впоследствие на 13 април 2017 г., жалбоподателите заявяват, че въпросните данни подлежат на защита по силата на правото на зачитане на личния живот на техните служители или ръководители.
- 42 В тази връзка може да се отбележи, че не е в разрез с правото на ефективна съдебна защита да се изисква от предприятието, по отношение на което е разпоредена проверка, да предприеме определени действия, за да запази правата си и достъпа си до способите за тяхна защита, и в частност да отправи до Комисията искания за защита (вж. т. 36, 37 и 40 по-горе), още повече че преди да направи копия, последната е длъжна да предостави на предприятието кратък срок за консултиране със своите адвокати с оглед евентуално на отправянето на такива искания (вж. в този смисъл решение от 6 септември 2013 г., *Deutsche Bahn* и др./Комисия, T-289/11, T-290/11 и T-521/11, EU:T:2013:404, т. 89).
- 43 Поради това в случая Комисията не е имало как да приеме, когато е изземала въпросното оборудване и след това копирала съдържащите се в него данни, решение, с което да отхвърли такова искане на жалбоподателите за защита.
- 44 Следователно настоящото дело се различава от делото, по което е постановено решение от 17 септември 2007 г., *Akzo Nobel Chemicals* и *Akcros Chemicals*/Комисия (T-125/03 и T-253/03, EU:T:2007:287). Всъщност при липсата на отправено преди това от жалбоподателите искане за защита, изземването на въпросното оборудване и копирането на съдържащите се в него данни не са могли да доведат до приемането на подлежащо на обжалване решение, с което Комисията да е отхвърлила, макар и имплицитно, подобно искане за защита (вж. в този смисъл решение от 14 ноември 2012 г., *Nexans France* и *Nexans*/Комисия, T-135/09, EU:T:2012:596, т. 120—125).
- 45 Следователно при конкретните обстоятелства жалбоподателите не могат да твърдят, че към датата на подаване на настоящата жалба Комисията е била приела в хода на проверката изричен или мълчалив акт, произвеждащ правни последици, които могат да засегнат техните интереси, като изменят съществено правното им положение.

- 46 Може да се добави, че това би важало и ако първата част на четвъртото искане трябва да се тълкува в смисъл, че се отнася до решение, с което Комисията просто изземва и копира данни от личния живот на някои служители и ръководители на дружествата жалбоподатели. Всъщност, както следва от точка 44 по-горе, при липсата на отправено от жалбоподателите преди това искане за защита, извършените в случая по време на спорната проверка действия по изземване и копиране сами по себе си не са могли да доведат до подлежащи на обжалване актове.
- 47 Що отнася до втората част на четвъртото искане, насочена срещу твърдения отказ да се уважи искането за връщане на въпросните лични данни, следва да се отбележи, че това искане за връщане, без значение дали е с дата 24 февруари 2017 г., както твърдят жалбоподателите в писмените си изявления, или с дата 13 април 2017 г., както се посочва в съдебното заседание, не е формулирано достатъчно точно, за да може Комисията адекватно да изрази становище по него, така че към датата на подаване на настоящата жалба, към който момент трябва да се преценява допустимостта на същата (вж. в този смисъл решения от 3 декември 2014 г., *Castelnuovo Energia/Комисия*, T-57/11, EU:T:2014:1021, т. 34 и от 22 юни 2016 г., *Whirlpool Europe/Комисия*, T-118/13, EU:T:2016:365, т. 49), жалбоподателите не са получили от Комисията отговор, който да може да представлява обжалваем акт. Всъщност жалбоподателите само споменават „множество документи, засягащи неприкосновеността на личния живот на техните автори“, посочвайки общо, че става въпрос за „лични съобщения, адресни указатели, телефонни обаждания и т.н.“, и признавайки в искането си от 13 април 2017 г., че „понастоящем проучват множеството копирани от служителите на Комисията документи“, за да установят кои от тях са били обект на това посегателство.
- 48 Следователно четвъртото искане трябва да се отхвърли като недопустимо и в двете му части.

[...]

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (девети разширен състав)

реши:

- 1) **Отменя член 1, буква б) от Решение С(2017) 1057 final на Комисията от 9 февруари 2017 г., с което се разпорежда на Intermarché и на всички пряко или непряко контролирани от него дружества да се подчинят на проверка по член 20, параграфи 1 и 4 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета (дело АТ.40466 — Tute 1), и член 1, буква б) от Решение С(2017) 1361 final на Комисията от 21 февруари 2017 г., с което се разпорежда на Les Mousquetaires и на всички пряко или непряко контролирани от тях дружества да се подчинят на проверка по член 20, параграфи 1 и 4 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета (дело АТ.40466 — Tute 1).**
- 2) **Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.**
- 3) **Les Mousquetaires и ITM Entreprises, Европейската комисия, както и Съветът на Европейския съюз понасят направените от тях съдебни разноски.**

Gervasoni

Madise

da Silva Passos

Kowalik-Bańczyk

Mac Eochaidh

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 5 октомври 2020 година.

Подписи